

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216406
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118216406.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: W. K., nar.: XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. G. XX, XXX XX A., proti žalovanému: B. V., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Z. XXX zastúpený PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., Prešov, Masarykova 13, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 13C/50/2018-34 zo dňa 29.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zaviazal žalovaného zdržať sa zásahov do užívania bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí, vo vchode č. XX, bytového domu súpisné. č. XXXX, postaveného na parcele registra „C“ parc. č. XXXXX/X a zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu O., pre okres O., obec O., katastrálne územie O., ktorý užíva maloletá Q. K. a žalobkyňa počas starostlivosti o ňu, a to až do právoplatného skončenia dedičského konania po M.. M. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX, ktoré je vedené na okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26D/621/2018. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, náhradu trov konania stranám nepriznal. Uznesenie odôvodnil tým, že v danom prípade mal súd na základe žalobkyňou uvádzaných a osvedčených skutočností za to, že je potrebné neodkladne upraviť pomery strán. Žalobkyňa postačujúco osvedčila, že maloletá dlhodobo žila s poručiteľkou v spoločnej domácnosti v predmetnom byt, ku ktorému mala odvodené právo užívania, a ktorý možno považovať za jej obydlie. Nie je bezvýznamné ani tvrdenie žalobkyne, že maloletá s poručiteľkou M.. M. V. žila po dobu prevyšujúcu X rok pred jej smrťou v spoločnej domácnosti a bola odkázaná výživou na poručiteľku, čo by skutočne mohlo svedčiť o dedičskom práve maloletej k dotknutému bytu. Vzhľadom na predchádzajúce protiprávne konanie žalovaného a pochybnosti o ďalšom možnom postupe súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v podstate za dôvodný, a preto uložil žalovanému povinnosť zdržať sa zásahov do užívania označeného bytu, a to podľa návrhu žalobkyne do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiteľke. Súd zároveň formulačne upravil vymedzenie užívania dotknutého bytu žalobkyňou, nakoľko jej užívacie právo je závislé len od užívacieho práva maloletej a starostlivosti o ňu. V zostávajúcej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného zdržať sa vstupovania do bytu, súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP. Súd vychádzal zo situácie uvedenej v návrhu, podľa ktorého maloletá Q. K., nar. XX.XX.XXXX bola uznesením Okresného súdu Prešov zverená do starostlivosti žalobkyne. Maloletá Q. má trvalý pobyt na adrese Y. XX, O., pričom ako výlučná vlastníčka bytu č. X na Y. ulici XX v O. je zapísaná M.. M. V., ktorá zomrela XX.XX.XXXX. M.. M. V. bola pestúnkou maloletej Q. na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec 17P/63/2014 zo dňa 28.01.2016. Maloletá Q. žila nepretržite v spoločnej domácnosti s M.. M. V. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a bola výživou na M.. V. odkázaná. Dedičské konanie po zomrelej M.. M. V. je vedené na Okresnom súde Prešov,

zákonými dedičmi sú žalovaný, ktorý je bratom poručiťky, a maloletá Q.. Podľa tvrdení uvedených v žalobe žalovaný vymenil zámky na tomto byte bez toho, aby to žalobkyni aspoň oznámil. Žalobkyňa sa mieni starať o maloletú Q., ale nechcela ju ihneď vytrhnúť z prostredia, na ktoré je zvyknutá, ale chce tak urobiť postupne a z toho dôvodu cez týždeň trávi čas s maloletou v byte v O. na ulici Y. a cez víkend vo svojom byte.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že v konaní neboli splnené procesné podmienky, pretože žalobkyňa - maloletá Q. K. nemá dostatok procesnej spôsobilosti a W. K. nie je oprávnená ju zastupovať pri podaní žaloby. Samotná W. K. nemá právo na užívanie predmetného bytu, a teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie takéhoto návrhu, a preto rozhodnutie musí byť zrušené. Nesúhlasil s formuláciou petitu výroku rozhodnutia, kde súd nesprávne označil W. K. ako žalobkyňu. Z výroku nevyplýva jasná identifikácia maloletej, ktorá mala byť označená ako žalobkyňa. Z rozhodnutia nevyplýva osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Súd neskúmal, či neodkladné opatrenie vyhovuje požiadavke efektívnosti a či neobmedzuje neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah žalovaného. Vydanie neodkladného opatrenia nemá žiadny súvis s rozhodnutím v dedičskom konaní, viazanie doby neodkladného opatrenia na skončenie dedičského konania nemá žiaden význam. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Žalobcom v danej veci je W. K., ktorá má plnú procesnú spôsobilosť. Z návrhu nevyplýva, že návrh podáva v mene maloletej Q. K., nar. XX.XX.XXXX. Konanie teda nebolo možné zastaviť pre nedostatok procesnej spôsobilosti mal. Q.. Aktívna legitimácia na podanie návrhu v danom prípade nevyplýva z vlastníckeho vzťahu žalobkyne k predmetnému bytu, ale k jej vzťahu k maloletej Q., ktorá má podľa návrhu k tomuto bytu vzťah a je pravdepodobné (etda osvedčené), že je jeho spoluvlastníčkou (dedičkou bývalej vlastníčky). Je nepochybné, že v tomto byte maloletá Q. K. do smrti M.. M. V. žila. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že nechcela vytrhnúť maloletú zo známeho prostredia, a preto je vhodné, aby maloletá Q. a aj žalobkyňa, ktorá sa o ňu stará a ktorej bola maloletá Q. zverená do starostlivosti, mohli v tomto byte bývať. Žalobkyňa teda svoje právo užívať tento byt odvodzuje od osvedčeného vlastníckeho práva maloletej Q. a na tomto aj súd založil svoje rozhodnutie. Navyiac v prípade neodkladných opatrení vydávaných podľa ustanovení CSP a CMP už nie je potrebné, aby v súvislosti s každým nariadeným neodkladným opatrením existovalo aj konanie vo veci samej. Aj v danom prípade bola úprava neodkladným opatrením poňatá ako úprava konečná bez uloženia povinnosti žalobkyne podať návrh vo veci samej. Ak súd trvanie neodkladného opatrenia obmedzil do skončenia dedičského konania, urobil tak na základe návrhu žalobkyne (pričom žalobkyňa takýto návrh zrejme podala z toho dôvodu, že po ukončení dedičského konania už bude známy status maloletej Q. vo vzťahu k predmetnému bytu). Súd odôvodnil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď popísal konanie žalovaného, ktorý vymenil v tomto byte zámky, čo by mohlo znemožniť maloletej Q. užívanie tohto bytu. Takéto neodkladné opatrenie zodpovedá princípu efektívnosti, pretože jeho podstatou je úprava práv žalobkyne a maloletej Q., nie zákaz žalovanému vstupovať do bytu. Táto povinnosť neobmedzí žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Aj keď v ďalšom texte odvolania žalovaný uvádza, že sa nedopustil nijakého protiprávneho konania a nebráni mal. Q. v užívaní bytu, odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný nikdy nemienil maloletej znemožniť užívanie bytu, nemá dôvod ani namietat' proti vydanému rozhodnutiu. Aj keď výmena zámok bytu v zmysle vysvetlenia žalovaného sa nejaví ako protiprávne konanie, z faktického hľadiska sa jednalo o konanie, ktoré sťažovalo maloletej prístup k bytu. Žalovaný mohol po výmene zámok s týmto oboznámiť žalobkyňu ako osobu, ktorej je maloletá Q. zverená a prípadne jej poskytnúť kľúč od bytu, pokiaľ nemienil dosiahnuť to, aby maloletá byt nemohla užívať.

5. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná, trovy odvolacieho konania jej nevznikli, neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.